



Døpru tøluni tala fyri seg

Hvønn dag flýggja 32.200 fólk frá heimi sínum og leita sær skjól aðrastaðni, antin í egnum landi ella uttanlands. 80 prosent av flóttafólkunum eru kvinnur og børn og 50 prosent eru undir 18 ár.

16,7 milliónir fólk vóru flóttafólk í øðrum londum við árslok í 2013.

33,3 milliónir fólk eru flóttafólk í egnum landi. 63 prosent av øllum hesum eru úr fimm londum: Sýria, Kolumbia, Nigeria, Fólkaræðiliga lýðveldinum Kongo og Sudan. Í Afrika sunnan fyri Sahara eru 12,5 milliónir flóttafólk í egnum landi, í Asia eru tey 12,3 milliónir, harav yvir 9 milliónir eru í londunum í miðeystri.

Í Kongo verður mett, at minst tvey at trimum fólki eru flýdd úr heimi sínum aftur, eftir at tey fluttu heim aftur.

Helvtin av íbúgvunum í Vestursahara hava verið flóttafólk í Algeria, síðani Marokko tók seg inn í fyrrverandi spanska hjálandi í 1975.

Flest flóttafólk búa í Pakistan (1,6 milliónir), síðani Iran, (857.000), Libanon (856.000), Jordan (641.000) og Turkalandi (609.000).

Heimsins størsta flóttafólkalega er Dadaab í Kenya. Har búa 400.000 flóttafólk.

Flestu flóttafólk í heiminum eru úr Sýria, yvir 3 milliónir í 2014. Teimum á høli kemur Afghanistan við 2,4 milliónum, og síðani

Somalia, við 1,1 millión. Flestu sýrsku flóttafólkini búa í Libanon, meðan umleið 95 prosent av afghansku flóttafólkunum búa í Pakistan.

Flóttafólkastreymurin setur sera nógv trýst á grannalondini, bæði politiskt og økonomist. Nógvu flóttafólkini gera, at matvøruþrívæðingin økist, meðan lønin lækkar, av tí at nógv flóttafólk arbeiða svart.

Londini við flest innanhýsis flóttafólkum eru Sýria, við yvir 10 milliónum, Kolumbia, við 5,7 milliónum, í Nigeria eru 3,3 milliónir, í fólkaræðisliga lýðveldinum Kongo 2,9 milliónir, Irak 2,1 millión og í Somalia eru 1,1 millión innanhýsis flóttafólk. Innanhýsis flóttafólk eru fólk, ið flýggja undan kríggi og ræðuleikum, men sum enn ikki eru farin um nakað landamark.

Flestu vápnaði stríð í heiminum í dag, eru innanhýsis stríð millum vápnadar bólkar. Talið av hesum stríðum er vaksið nógv seinastu árin, og sæst tað eisini aftur í økta talinum av innanhýsis flóttafólkum. Í 1997 vóru 17 milliónir innanhýsis flóttafólk, í 2012 vóru tey 28,8 og í dag 33,3 milliónir.

jú oftari tey mugu flyta úr staði í stað, jú kámar gerst dreymurin og jú minni vónin. Sum frá líður missa tey trúnnu á, nakrantíð at síggja sín heimstað aftur, sigur Andreas Kamm.

Heimurin er ófriðarligari í dag enn hann hevur verið í langa tíð, og er hetta orsök til at talið av flóttafólkum er vordið so høgt.

– Arabiska várið gjørdist eitt satt vónbrot. Gamaní fullu gomlu einaveldisráðharrarnir í stóran mun, men í teirra stað kom ruðuleikin og ikki tann framgongd, fólk høvdu vónað. Í staðin valdar ein ruðuleiki, sum ymiskir meiri ella minni harðrendir bólkar gera sær dælt av. Stóri taparin í ófriðarstøðum og kríggi er altíð vanligi fólk, sigur Andreas Kamm, sum heldur ikki væntar, at friður verður í miðeystri í næstum.

– Áhugamálini hjá ymiskum londunum í økinum sameina ikki serliga væl, og tí hava tey sum so ongan áhuga í at samstarva um at skapa frið í økinum. Iran og Saudi Arabia stríðast um, hvør skal vera sterki drongurin í økinum, og brúka ófriðin í Sýria og ruðuleikan, sum IS skapar, at styrkja sína egnu stóðu í økinum. Eg trúgvi ikki, at gjørligt er at skapa frið, uttan gjøgnum altjóða samstarv

í økinum. Stórmaktirnar sum USA, Kina og Russland hava heldur ikki víst serliga stóran vilja at leggja út í stríðið, so útlitini fyri broyting til tað betra eru smá, sigur hann.

Á vitjan síni í Føroyum hevur Andreas Kamm eisini tosað við landsstýrisfólk, millum Karsten Hansen, ið er landsstýrismaður í neyðhjálpum. Landsstýrið jattaði í farnu viku at senda 1 millión krónur í neyðhjálp til flóttafólkakreppuna í Miðjarahavinum, og Andreas Kamm sigur, at hann millum annað ráðgav landsstýrismanninum um, hvar pengarnir muna mest.

– Vit í Dansk Flygtningehjælp eru av tí sannføring, at best er at hjálpa teimum veikastu, og tað er altíð kvinnurnar og børnini. Okkara ynski er at hjálpa teimum so væl í nærumhvørvinum, at tey ikki freistast at royna eydnuna úti á Miðjarahavinum. Eg havi so greitt Karsteni Hansen frá teimum ymiskum móguleikanum, sum landsstýrið hevur at hjálpa í økinum, sigur Andreas Kamm.

– Føroyar og enntá Danmark eru smáar tjóðir í heimshøpi, men vit kunnu veita ein lítlan part, okkara part, av hjálpinum, sigur Andreas Kamm at enda.